

ВСТУП

Цю книгу присвячено пам'яті про Андрія Рудницького – дійсного члена Української академії архітектури, заслуженого працівника народної освіти України, дійсного члена Наукового товариства ім. Тараса Шевченка, доктора архітектури, професора, почесного професора Національного університету «Львівська політехніка», архітектора, науковця, педагога. Він працював у Львівській політехніці від 1951 р., коли закінчив тут із відзнакою спеціальність «Архітектура», і аж до кінця своїх днів у 2009 р. Ось основні етапи його професійного зростання: 1951 р. – вступив до аспірантури; 1954 р. – розпочав викладацьку роботу; 1955 р. – отримав науковий ступінь кандидата архітектури; 1957 р. – отримав вчене звання доцента; 1959 р. – став членом Спілки архітекторів СРСР; 1963–1964 рр. – заступник декана інженерно-будівельного факультету; 1967 р. – обраний завідувачем профілюючої кафедри «Архітектура»; 1971–1982 рр. – після відновлення архітектурного факультету очолив нову кафедру «Містобудування»; 1977–1991 рр. – декан архітектурного факультету; 1983–1992 рр. – голова правління Львівської організації Спілки архітекторів України; 1989 р. – захистив докторську дисертацію; 1991 р. – отримав вчене звання професора; 1992–2002 рр. – організував й надалі очолював першу в Західній Україні нову спеціальну кафедру «Реконструкція і реставрація архітектурних комплексів»; 1993 р. – обраний головою Представництва Товариства українців-католиків США «Свята Софія» в Україні; 1995–2005 рр. – відновив й очолив Спеціалізовану вчену раду на здобуття наукового ступеня з архітектури; 2002 р. – обраний дійсним членом Наукового товариства ім. Тараса Шевченка, голова архітектурної секції НТШ, професор кафедри «Містобудування»; 2008 – почесний професор Національного університету «Львівська політехніка».

Основні його реалізовані архітектурні проекти – навчальний корпус № 1 університету «Львівська політехніка» із залом на 900 місць (співатор Р. Липка), проект нагороджено на Всеукраїнському конкурсі 1965 р.; Музейно-меморіальний комплекс на батьківщині Патріарха Йосифа Сліпого на Тернопільщині (співатори М. Бевз, Ю. Дубик та О. Заліщук), проект нагороджено на Всеукраїнському конкурсі 1998 р., та низка інших творчих робіт.

Андрій Рудницький – автор понад 200 друківаних наукових праць, серед яких – видання «Архітектурна композиція в містобудівництві» (1974), «Транспорт в плануванні міст» (1976), «Управління міським середовищем» (1985); «Розвиток містобудування на території західних областей України» (видана посмертно у 2018 р. за авторським рукописом 1971 р.).

У грудні 2018 р. у Львівській політехніці відбулася міжнародна наукова конференція «Архітектурне середовище міста: вчора, сьогодні, завтра. До 90-ліття професора Андрія Рудницького», а в серпні 2019 р. випадають десятки роковини з дня його смерті. Роковини й конференція дали привід усім, хто добре знав Андрія Рудницького, працював із ним або вчився в нього, ще раз згадати цю неординарну особистість, а час, що минув, дозволив по-новому поглянути на події, переосмислити ту роль, яку відіграв Андрій Рудницький у становленні львівської архітектурної школи.

Кожний розділ цієї книги висвітлює певну грань наукової, педагогічної, творчої діяльності професора Андрія Рудницького, пропущену через призму особистих вражень і відчуттів. Така багатовекторність аналізу, з одного боку, посилює об'єктивність характеристики образу, а з іншого – збільшує інформативність самого видання.

Висловлюємо щиру вдячність усім авторам, які долучилися до цього проекту.

Наукові редактори:

Богдан Черкес – д-р арх., професор, директор Інституту архітектури Національного університету «Львівська політехніка»

Ірина Дида – канд. арх., доцент кафедри дизайну та основ архітектури Національного університету «Львівська політехніка»